

Dankbare herinnering aan

DE HEER

Jos GEPTS

weduwnaar van mevrouw
Rosa BULCKENS

Geboren te Herentals op 17 februari 1912
en aldaar thuis godvruchtig overleden
op 13 juni 1999.

Lid van de Christelijke Gepensioneerden.

Lid van de Koninklijke Harmonie Sinte-Cecilia.

Ouderman van de Koninklijke Aloude Sint-Sebastiaansgilde.

Lid van het Ernest Claesgenootschap en van verschillende
culturele en geschiedkundige verenigingen.

Ere-Stadsgids van Herentals.

Alle activiteiten van vader op een doodsprentje weergeven, is eigenlijk onbegonnen werk.

In feite waren 'zijn' Herentals en het stille Kempenland de twee motieven om zich mateloos in te zetten.

Naast zijn beroep waarin hij als drager van lief en leed met zovele mensen in contact kwam, trachtte hij de naam van zijn geboortestadje op alle mogelijke wijzen naar buiten te brengen.

Als eerste stadsgids was hij dan ook niet weinig fier talrijke bezoekers en schoolgaande jeugd te laten kennismaken met de bezienswaardigheden van de stad.

Het is een vaststelling dat vader aan alle belangrijke geschiedkundige werken die de laatste decennia in Herentals verschenen, zijn medewerking verleende. De waardering van zovelen die beroep deden op het door hem aangelegde archief, was dan ook een aansporing om zich blijvend in te zetten en de ingeslagen weg verder te bewandelen.

De Koninklijke Harmonie en de Aloude Sint-Sebastiaansgilde lagen hem nauw aan het hart. Zijn passie voor de klassieke muziek, zijn liefde voor alles wat folklore was, trachtte hij in beide verenigingen met de grote dwarsfluit te vertolken en te vertalen. Een reden waarom dit instrument vandaag op deze afscheidsviering zeker niet mocht ontbreken!

Vader was trots op zijn jarenlange vriendschap met Ernest Claes en de met deze heimschrijver gevoerde briefwisseling lag tot op de laatste dag binnen handbereik. De samenkomst van het genootschap in de abdij van Averbode was ieder jaar een hoogdag waar hij stipt aanwezig was en hij met volle teugen van genoot.

Maar de hoge leeftijd speelde hem parten en met pijn in het hart moest hij noodgedwongen activiteiten verminderen en diende hij soms passief toe te kijken. Vooral het wegvallen van zijn vrouw viel hem zwaar en trachtte hij zonder veel woorden te verwerken. Hij was echter dankbaar nog thuis te kunnen zijn in z'n eigen omgeving en tevreden met wat hij had gepresteerd.

Vader was rechtvaardig, geloofde in de goedheid van mensen en zoals Ernest Claes over hem schreef, iemand die 't hart van het oude Kempenland in zich droeg ...

Eén ding is zeker, door zijn heengaan is Herentals een stukje geschiedenis rijker.

Rust nu zacht, vader.

Voor zovele blijken van deelneming
dankt de familie U allen oprecht.

